

چند رباعی

*در زندگی خانه داشتن نعمت بود
زیست در سایه دیوار خود رحمت بود
گرنشینی در سایه دیوار دوست
نعمتی است و اما مؤقت بود

*برنو باوه گان درس خوب زیستن دهیم
با نیک خصال اندرز نشستن دهیم
گرطفل را فرستیم بهر خرید سیگار
قصیریست، مشق سگرت کشیدن دهیم

*دود چلم، دود سگریت ، دود حشیش
جمله دشمن آمد بر تنفس و شش
مليون ها درسال از او ختم حیات اند
گر گدا اند یا پادشاه ، ملا یا کشیش

*عشق او را زسر کی جدایی بود
شرح بیش ازین قلم فرسایی بود
کرمک شبتاب نزد خرد مند دهر
گنجینه خلقت خدایی بود

*نیامیز قهر رحمت قابل بحث نیست
تبديل بد را به نیکی شایان مکث نیست
هر که رحمت را زمینه سازی می کند
مرد پرتوان کامل است ، مخنث نیست

*دو دریای شور و شیرین با هم دمساز نیست
تعویض بد رابه نیک فرصت نازنیست
یکی بحر کرم است ، دیگری غصب
طغیان و تسلیم را درو رنگ انبازنیست

لندن م. ش . فروع

پادداشت:

دو رباعی آخر به مدد قرآن خوب معنی شده
میتواند زیرا صنعت تلمیح است.

آیه 70 سوره الفرقان و آیات هم پهلوی آن
آیات 19 تا 22 سوره الرحمان و بعدین.

قرآن مبارک کتاب و کلام بلیغ است در علم
بلاغت صنایع لفظی و معنوی و بدیع و بیان
زیاد کاربرد دارد.

وقتیکه قرآن حکیم نازل شد .بلاغت را که
حکمای یونان باعلوم فلسفه و منطق و غیره
تدوین کرده بودند، علماء در راستای فهم انسانی
انکشاف دادند و فراگیر شد.

دو دریایی که در سوره الرحمان ذکر شده
کنایه عالی از عمل نیک و سوء است
و لولو مرجان اجر بزرگ و نعمت های
دنیوی و اخروی است که مؤمنین در نتیجه
اعمال نیکو پاداش می گیرند و نصیب میشوند
آب شور و شیرین و در مابین مانع آمدن ظاهر
موضوع است.

اعمال صالحه قهر و غصب را از هم جدا کرده
و طبق آیات بینات بدی ها در نتیجه اجرای اعمال
نیکو زدوده می شود. آیه های روشن وجود دارد

الحسنات يذهبن السبات

که قادر متعال غیر از شرک دیگرگناهان مادون
آنرا قرین مغفرت می سازد.
ان الله لا یغفرای یشرك به و یغفر مادون ذالک
قصه های بحر مغفرت و امواج خروشان و افراست
اما گنجایش جویچه عقل کم ، و نیاز به وقت بسیار.
صحبت باقی.

رباعی

پس از ما بسی بهار آیدو تابستان
که ما با خاک قبروزمین باشیم یکسان
نه دست و پا بینی ، نه گوش و چشم و بینی
گردیست همه بنشسته آرزو را به دامان
م. ش. فروع